

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Tempore Vernali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

Die XIV. Februarii.

S. VALENTINI MARTYRIS,

Duplex Diaeces.

*Omnia de communi unius martyris
præter sequentia. Oratio.*

Præsta quæsumus omnipotens De-
us: ut qui beati Valentini Mar-
tyris tui natalitia colimus, à cunctis
malis imminentibus, ejus interces-
sione liberemur. Per Dominum no-
strum.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO. *Lectio IV.*

Valentinus Presbyter sapientiæ exi-
miæ, Claudio imperatore in Chri-
stianos læviente, Christianæ religio-
nis accusatus, ejus jussu in vincula
conjectus est. Biduo post ab Im-
peratore interrogatus, cùm idolo-
rum vanitatem gravissimis verbis
confutaret, ipsumque Claudium ad
pœnitentiam crudelitatis & Christi
fidem hortaretur; Calphurnio præ-
fecto traditur. Qui Valentinum ad

P. Vernal,

C

Aste-

Asterium transmittit; mandans, ut hominem, quâ possit ratione, ad deorum cultum adducat. A quo cum audisset Asterius Christum esse verum lumen, & illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum: periculum ejus rei se facturum dixit in filiâ, quæ ante biennium oculorum lumen amiserat.

R. Honestum fecit illum, &c.

Lectio V.

Valentinus factâ oratione, manû- que super oculos puellæ adhibi- tâ, ei in momento visum restituit. Quo miraculo factum est, ut ipse quoque Asterius cum conjugè & universâ familiâ post triduanum je- junium à Valentino baptizaretur. Qui omnes, re ad Imperatorem de- latâ, comprehensi, atque ad ostia Tiberina ducti, pro Christi nomine interfecti sunt. Valentinus autem post longum carcerem fustibus cæ-
sus,

sus, capite plectitur viâ Flaminiâ
 juxta pontem Milvium. Ejus cor-
 pus Sabellina quædam pia matrona
 eodem in loco sepelivit. Ubi postea
 sanctus Theodorus Papa Ecclesiam
 Martyris nomine ædificavit, multif-
 que locupletavit donis.

R. Desiderium animæ ejus, &c.

*Sermo S. Augustini Episcopi. Serm. 44. de sanctis.
 Lectio VI.*

Triumphalis Beati Martyris Va-
 lentini dies hodiè nobis anni-
 versariâ celebritate recurrit: cujus
 glorificationi sicut congauget Eccle-
 sia, sic ejus proponit sequenda vesti-
 gia. Si enim compatimur, & con-
 glorificabimur. In cujus glorioso
 agone duo nobis præcipuè confide-
 randa sunt: indurata videlicet tor-
 toris sævitia, & Martyris invicta
 patientia: sævitia tortoris, ut eam
 detestemur; patientia Martyris, ut
 eam imitemur. Audi Psalmistam

adversus malitiam increpantem: Noli
æmulari in malignantibus, quoniam
tanquam foenum velociter arescent.
Quod autem adversus malignantes
patientia exhibenda sit, audi Apосто-
lum suadentem: Patientia vobis ne-
cessaria est, ut reportetis repromissio-
nes. *R.* Stola jucunditatis, &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum, c. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis: Nolite arbitrari, quia
pacem venerim mittere in terram:
non veni pacem mittere, sed gla-
dium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri,

Lib. 1. in Matth. c. 10.

Suprà dixerat, quod dico vobis in
tenebris, dicite in lumine; &
quod in aure auditis, prædicate su-
per tecta. Nunc infert, quid post
prædicationem sequatur. Ad fidem
Christi totus orbis contra se divisus
est:

est: unaquæque domus & infideles
& credentes habuit, & propterea
bellum missum est bonum, ut rum-
peretur pax mala. Tale quid & in
Genesi adversus rebelles homines,
qui moti fuerant de Oriente, & tur-
rem extruere festinabant, per quam
cæli alta penetrarent, fecisse scribi-
tur Deus, ut divideret linguas eo-
rum. *R.* Corona aurea &c.

Lectio VIII.

Veni enim separare hominem ad-
versus patrem suum. Hic lo-
cus prope iisdem verbis in Michæa
Prophetâ scribitur. Et notandum,
ubicumque de veteri Testamento
testimonium ponitur, utrum sensus
tantum, an sermo consentiat. Qui
amat patrem aut matrem plus quam
me, non est me dignus. Qui antè
præmiserat, Non veni pacem mit-
tere, sed gladium, & dividere ho-
mines adversus patrem & matrem,

nurum & socrum; ne quis pietatem religioni anteferret, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cantico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè Martyr, &c.

Lectio IX.

Ordo pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjecit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zonâ excusserat. Dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victûs necessaria? Austertatem mandatorum spe temperat promissorum. Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit, ut in suscipiendis Apostol's unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum Laudamus.

Die

Die XXVI, Martii.

In Festo S. LUDGERI Episc. & Conf.

Semidupl. pro Saxon. infer.

*Omnia de communi Conf. Pontif.
præter sequent.*

AD VESPERAS.

Hymnus.

Præfulem lætis beatum
Concinamus mentibus,
Qui Deum Deique Natum
Prædicavit gentibus,
Rhenus, Albis, & Visurgis,
Quas rigant & Amasis.

Copiosis atque claris
Editus Parentibus,
Cuncta Christi lætus aris
Donat, ac egentibus:
Templa fundat, corda mundat
Quinque Jesu fontibus.

Pfalle Principi tuorum
Mimigarda Præfulum,
Qui catenis te malorum
Alligatam Dæmonum

Liberavit, & cibavit
 Pane vero cæliturn.

Psalle felix solitudo,
 Hospes almi corporis,
 Quam rigavit plenitudo
 Gratia mirabilis,
 Crediti dum sanctitudo
 Te beavit pignoris.

Vivat ævi Lux beati
 Gloriosa Trinitas,
 Una Patris, atque nati
 Vivat & Divinitas,
 Spiritusque non creati
 Par utrique dignitas. Amen.

Oratio.

Deus, qui beatum Ludgerum Con-
 fessorem tuum atque Pontifi-
 cem hodiernâ die suscepisti atque re-
 munerâsti: concede propitius; ut qui
 ejus gaudemus meritis, provocemur
 exemplis, & ejus intercessione ve-
 niam, & vitam mereamur æternam.
 Per Dominum &c.

AD

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Astra, Tellus, Aër, Unda
 Coetibus psallentium
 Obvolutâ noctis umbrâ
 Dulce dant silentium:
 Ergo sursum corda cursum
 Dirigant canentium.

Nocte, Lux septentrionis,
 Præsul hic sanctissimus,
 Usque prædicationis
 Fractus à laboribus,
 Astra scandit, atque pandit
 Dux piis fidelibus.

Hunc amemus hunc sequamur
 Per salutis semitam,
 Ut sequentes provehamur
 Ad supremam patriam,
 Et perennem consequamur
 Morte sanctâ gloriam.

Christe duro fixe ligno,
 Atque verè mortue,

Mor-

Mortis horâ tu maligno
Nos ab hoste protege,
Mortuósque nos benigno
Intuere lumine, Amen.

*Lect. 1. Noct. Fidelis Sermo. de
com. Conf. Pont. si verò transf. post Pa-
scha, de Script. occ.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV,

Ludgerus in Frisiâ nobili genere
natus adhuc adolescens Sancto
Gregorio Ultrajectensi Præsuli tradi-
tus est, Domino enutriendus. Hoc
Magistro prima doctrinæ, & vitæ
sanctioris fundamenta jecit; quæ post
Eboraci in Anglia sub Alcuino ad
eum perfectionis apicem perduxit,
ut mox ipse Doctor eximius Disci-
pulos in virtute scientiâque solide
erudierit, & libros de gestis Sancto-
rum eruditè conscripserit. Noctu
Psalmodiæ, & orationi, interdiu
sacrarum literarum lectioni, & me-
dita-

ditioni assidue intentus, aptum se-
se reddidit Apostolicis laboribus, lu-
crandisque Deo Gentilibus instru-
mentum. Quare à Sancto Alberico
Episcopo ad prædicandum Christi
Evangelium in Frisiam missus, Ec-
clesiam Daventriæ à Sancto Lebuino
exstructam, & à Saxonibus infide-
libus exustam restituit. Suscepto
Presbyterii gradu ob persecutionem
Widekindi è Frisiâ Romam perrexit;
inde redux in Monasterio Cassinensi
sub Theotmaro Abbate aliquandiu
sanctè conversatus Sancti Benedicti
regulam didicit. Quinque pagos,
& Insulam unam ab Idolis ad veri
Dei cultum traduxit. Insulam aliam
Frisiæ, Daniæque confinem, cru-
cem manu tenens, & preces ad Do-
minum cum laudibus fundens, Dæ-
mone sub caligine tenebrosâ fugien-
te liberavit, ac Fide Christi imbuit.

¶. Inveni David &c.

Lectio

Lectio V.

Mira semper in eo elucens prudentia & temperantia, mansuetudo, & vultus hilaritas, omnibus charum amabilemque reddidit. Tantâ fuit abstinentiâ, ut illum cibo vel potu satiatum, discipulorum nemo umquam viderit: humilitate tantâ; ut oblatum Episcopatum ægrè tandem admiserit, asserens: Episcopum oportere irreprehensibilem esse. Rigidus in se usque ad finem vitæ, clam cilicio carnem domuit: benignus in alios, reditus omnes, servatis sibi tantùm necessariis, in egenos distribuit: anseres Sylvestres agris noxios proscripsit. Pauperes æquè, ac divites mensæ adhibuit; nec minus documentis spiritualibus, quàm epulis carnalibus refecit. Verè Pater pauperum, contemptor sui, omnibus omnia factus, ut omnes salvos faceret. Volente Carolo Rege in pago

go Sudergoe, in loco Mimigerneford dicto, Monasterium construxit sub regulâ Canonicâ Christo famulantium, quod postmodum urbi nomen dedisse fertur. Ibidem Ecclesiæ à se erectæ primus Episcopus præfuit. Werthinæ & Helmstadii Religiosorum Cœnobia condidit & fundavit: atque ita incredibili zelo infidelibus Saxoniae Occidentalis populis Evangelium annuncians, Idolatriam extirpans, Ecclesias erigens, & Presbyteros per loca singula ordinans, Religionem Christianam mirificè propagavit.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Denique ad Nortmannos Christo subjugandos sese accingens, in morbum incidit: Eorundem irruptionem, & novellæ Ecclesiæ persecutionem, pacemque deindè redituram spiritu prophetico prædixit, e-

ventis.

ventusque respondit. Morbo durante nihil de solito fervore ac indefesso labore, nihil de crebrâ Verbi Divini prædicatione, & quotidianâ propè Sacrificii incruenti oblatione remisit. Ipsâ adeò Dominicâ, ultimâ vitæ suæ die, manè Coësfeldiæ Missam, canente Presbytero, à meridie Billerbecæ, pro concione dixit, atque hinc ultima Missæ solemnia devotè celebravit. Nocte subsequente, ut prædixerat, in Discipulorum coronâ, vir sanctus, meritis plenus, Dilectam Deo animam piissimè reddidit, Anno salutis octingentesimo nono, septimo Calendas Aprilis. Eâdem noctis horâ Getfrido Nepoti & Successori ejus, ac Fratribus ad ipsum visendum properantibus, in viâ conspectum ingens lumen, ignis instar, in sublime elatum, certum obitus indicium præbuisse, comper-

tun

tum est. Corpus integro post obitum Mense, Monasterii in Ecclesia Sanctæ Mariæ inhumatum, & suavi odore fragrans, Werthinæ, ut vivus jusserat, conditum est, ubi hodieum requiescit, illuminatis cæcis, curatis surdis, sanatis paralyticis, ejectis Dæmonibus, aliisque exhibitis cælitus beneficiis clarissimum.

R. Iste est &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis Sal terræ. Quod si Sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

HOMILIA

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI.

Operis imperfecti.

Propter bonam conversationem suam Sacerdotes dicti sunt Sal: quoniam bona conversatio Sacerdotum

tum conditura populi est. Propter
 verbum autem doctrinæ lux: quo-
 niam verbum ignorantia lumen est.
 Priùs autem vocavit illos Sal, postea
 autem lux: aut quia prioris loci est
 servare, quos habes: secundi autem
 vocare, quos non habes: aut quia
 priùs bene vivere est, secundùm au-
 tem benè docere. Nam per bonam
 conversationem ascenditur sine du-
 bio ad scientiam: per scientiam au-
 tem nescio, si ad bonam conversa-
 tionem veniatur. Propterea scien-
 tes quidem sine timore Dei multos
 videmus: timentes autem Deum si-
 ne scientiâ, videmus nullum. Aut
 quia propter Judæos priores dicti
 sunt Sal, non adducentes eos ad sci-
 entiam Dei; sed condientes eos in
 ipsâ scientiâ: Lux autem propter
 gentes in secundo loco vocatas. Ideò
 & comparationem congruam addit,
 &

& dicit: Non potest civitas abscondi supra montem posita.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum stolam gloriæ induit eum.*

Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℥. Induit eum Dominus loricam Fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VIII.

Quando enim ipsa voluerit esse velata; mons ipse, qui portat eam, facit eam in omnibus manifestam. Sic & Apostoli, & Sacerdotes, qui fundati sunt in Christo monte excelso non possunt esse absconditi: Et si voluerint se abscondere, Christus ipse manifestat eos, qui bajulat eos. Quæ est hæc civitas? Ecclesia Sanctorum: de quâ dicit Propheta: Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei. Cives autem omnes fideles ejus, de quibus ait Apostolus: Vos estis Cives Sanctorum, & Domestici Dei. Turres illius sunt Prophetæ, de quibus

P. Vernal,

D

dictum

dictum est: Fiat pax in virtute tuâ,
& abundantia in turribus tuis. Sicut
enim de turribus jacula contra ho-
stes jactantur, sic de Propheti-
cis libris contra vanas gentili-
um fabulas, & contra insanas
Hæreticorum disputationes
salutaria proponuntur
veritatis exempla.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os
ejus. * Et implevit eum Dominus
spiritu sapientiæ & intellectûs.

Y. Jucunditatem & exultationem
thesaurizavit super eum. Et implevit.
Gloria Patri. Et implevit.

Lectio IX.

Portæ autem ejus sunt Apostoli, de
quibus scriptum est: Diligit Do-
minus portas Sion; quia per illas to-
tus populus intrat ad fidem. Muri
autem illius sunt Sacerdotes cæteri-
que Doctores, de quibus dixit Pro-
pheta ad hanc Jerusalem spiritalem:
&

& alienigenæ ædificabunt muros tuos: Quoniam ex gentibus vocati sunt Sacerdotes; & Governatores Ecclesiæ. Sicut enim muri impetum Gentilium & Hæreticorum ipsi suscipiunt; qui tanquam arietibus quibusdam, sic assiduis persecutionibus feriunt Clerum, id est murum Ecclesiæ: Et sicut mortiferas sagittas, sic insana verba perversæ confessionis eorum, de impiâ cordis pharetrâ procedentia, Doctores quasi lapides vivi suscipiunt & fidei virtute confringunt. Hæc ergo Civitas posita est super montem, id est Apostoli & Prophetæ cæterique Doctores ædificati in Christo. Mons enim Christus est, de quo ait Daniel: Et ecce lapis excisus est sine manibus, & factus est mons magnus, & occupavit totam terram.

Te Deum Laudamus.

*Si hoc Fest. celebr. in Quadrag. IX.
Lect. leg. de Homil. Fer. occ. & de eâ
fit com.*

AD LAUDES.

Hymnus

Lux serena, lux decora
Solis almi spargitur,
Cùm rigentis orbis ora
Igne Christi tangitur,
Nox facessit, styx pavescit,
Sancta Crux extollitur.

Hoc Sacerdos ille magnus
Hisce terris præstitit,
Fortis heros mitis Agnus
Corda Christo subdidit,
Et luporum Barbarorum
Pastor ora contudit.

Dum cruentis Cæsar armis
Vincit hanc provinciam,
Incruentis sanctus aris
Præful offert hostiam:
Sic paravit atque pavit
Primus hanc Ecclesiam.

Hic

Hic a vitæ sancta vitæ
 Verba nobis edidit,
 Et bonorum vera morum
 Norma nobis extitit:
 Quisque credat, nec recedat
 A Fide, quam tradidit.

Sic ad astra sublevabit
 Nos paterna claritas;
 Sic averni liberabit
 Igne Christi charitas;
 Atque sancti nos amabit
 Spiritûs Benignitas. Amen.

*Missæ de communi Conf. Pont. Sta-
 tuit. Evang. Vos estis Sal. de com. Doct.*

IN II. VESPERIS.

Hymnus.

Sancta Vesper festa claudit,
 Gloriosi Præfidis,
 Cujus omnis terra plaudit
 Inclytis præconiis:
 Aula cœli cum fideli
 Plebe certat canticis.

Jam labores terminavit,
 Atque clara prælia,
 Regna Christo subjugavit,
 Dura per certamina,
 Et suprema comparavit
 Morte sacra præmia.

Patris hujus æmulemur
 Filii charismata,
 Hoc Patrono gloriemur
 In fide verissimâ,
 Quam docebit & tenebit
 Semper hæc Ecclesia.

Hoc piæ divinitatis
 Præstet alma Trinitas,
 Sempiternæ Trinitatis
 Vera præstet unitas;
 Nos choris jungat beatis
 Spes, Fides & Caritas. Amen.

OFFICIUM DE LANCEA
 ET CLAVIS DOMINI.

Duplex II. Classis.

*Feriâ sextâ post Dominicam in Albis
 (non impeditâ Festo novem Lect.) vel
 aliâ*

aliâ feriâ sextâ similiter non impeditâ
infra tempus paschale per Germaniam
recitandum.

Ad primas Vesperas, Ant. Hasta Re-
gem gloriæ. cum reliquis de Laudibus.
Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis
de Dominicâ. & loco ultimi. Psalm.
Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum.

Sap. 5. d.

Sumet Dominus scutum inexpu-
gnabile æquitatem: acuet autem
duram iram in Lanceam, & pugna-
bit cum illo orbis terrarum contra
insensatos.

Hymnus.

Pange lingua gloriosæ
Lanceæ præconium;
Quæ reclusit pretiosæ
Cataractæ fluvium,
Passo Christo dolorosè
Pro salute Gentium.

Hasta Gazis præoptata
Mundi pandit pretium,

Cordis tactu præparata
 Fit sagitta fortium:
 Arma Clavi sunt beata
 Contra vires dæmonum.

Dulcis Hasta Dei latus
 Spoliasti sanguine:
 Dulces Clavi, qui reatus
 Expurgastis flumine;
 Ut sit mundus emundatus,
 Et sanatus vulnere.

Hasta fulcit Viatores,
 Et timentes animat,
 Et ostenso, bellatores
 Cordis succo roborat,
 Clavus firmat, & dat rores,
 Pusillosque recreat.

JESU victor inferorum,
 Qui triumphas Lanceâ,
 Et virtute qui Clavorum
 Restaurasti omnia:
 Fac, ut horum nos armorum
 Muniant præsidia, Amen.

Ÿ. Accipiet armaturam zelus il-
lius, Alleluja.

R. Et armabit creaturam ad ultio-
nem inimicorum, Alleluja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaude pia plebs justorum, omne
genus Germanorum, tantis de mu-
neribus: nam clenodia salutis, tibi
dedit Rex virtutis, suis de vulneri-
bus; Clavos, Lanceam & Crucem,
ut sequaris Christum ducem, Alleluja.

Oratio.

DEUS, qui in assumptæ carnis in-
firmitate Clavis affigi, & Lan-
ceâ vulnerari pro mundi salute vo-
luisti: concede propitius; ut qui eo-
rundem clavorum & Lanceæ so-
lemnia veneramur in terris, de glo-
rioso victoriæ tuæ triumpho gratu-
lemur in coelis. Qui vivis & regnas.

Ad Matutinum, Invitator.

Cœlestis Regis Lanceam venite ado-
remus:

reinus: * Et pro Clavis ejus Christo
jubilemus, Alleluja.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

Paschali júbilo sonent præconia
Armorum Domini, per quæ vi-
ctoria

Venit Christicolis; sint in memoriâ
Cruce, & Clavi, & Lancea.

Cruce apud inferos spoliat tartara,
Lancea superis tribuit præmia,
Clavi consociant coelos & infima,
Fletum mutant lætitia.

Clavus dum figitur in Dei manibus,
Et dum demergitur in sacris pedibus,
Hasta dum fodicat latus, hominibus
Manat gratiæ fluvius.

Lancea sæviens in Dei pectore,
Et inde proferens aquam cum san-
guine,

Mundum lætificat impetus flumine,
Omnes ad aquas currite.

Te summa Deitas coelum magnificat,
Ordo

Ordo Seraphicus laudibus insonat:
His noster pariter coetus se misceat,
Et in sæcula te canat, Amen.

IN I. NOCTURNO. *Ant.*

Exaltatur Crucis lignum, dum Chri-
stus occubuit lanceatus; à maligno
hoste nos eripuit, Alleluja.

Psalmi. Beatus vir, qui non abiit,
Quare fremuerunt Gentes. Domi-
ne, quid multiplicati sunt, *ut in Fe-
sto Inventionis S. Crucis.*

Ÿ. Tuam Lanceam adoramus Do-
mine, alleluja.

R. Tuam gloriosam passionem re-
colimus, Alleluja.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio 1.

Cap. 9. d.

Fecit igitur Rex Salomon ducen-
tas hastas, de summa sexcento-
rum aureorum, qui in singulis ha-
stis expendebantur. Trecenta quo-
que scuta aurea, trecentorum aure-
orum, quibus tegebantur singula
scuta:

scuta: Posuitque ea Rex in armamento, quod erat confitum nemore.

R. Videte gloriosa loca clavorum, & latus meum lanceâ perforatum, pro salute mundi. * Palpate & videte, quia ego ipse sum, Alleluja, alleluja.

Ÿ. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Palpate.

De libro Sapientiæ.

Lectio 11.

Cap. 5. e.

Et accipiet armaturam zelus illius, & armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace justitiam, & accipiet pro galeâ iudicium certum. Sumet scutum inexpugnabile æquitatem. Acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

R. Latus ejus aperuit, alleluja: pate-

patefecit ostium vitæ. * Alleluja,
alleluja.

Ÿ. Ingrediamur illud. Alleluja, allel.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio III.

Cap. 6. b.

Induite vos armaturam Dei, ut
possitis stare adversus insidias dia-
boli; quoniam non est nobis collu-
ctatio adversus carnem & sangui-
nem, sed adversus principes & Po-
testates, adversus mundi Rectores
tenebrarum harum, contra spiritua-
lia nequitiae in coelestibus. Propterea
accipite armaturam Dei, ut possitis
resistere in die malo, & in omnibus
perfecti stare. State ergo succincti
lumbos vestros in veritate, & indu-
ti lorica[m] justitiae, & calceati pedes
in praeparationem Evangelii pacis,
in omnibus sumentes scutum fidei,
in quo possitis omnia tela nequissimi
ignea extinguere; & galeam salutis
assumite, & gladium spiritus, quod
est verbum Dei.

Rz.

Rz. Inter Clavos Christus in Cruce separatus est, * Alleluja, alleluja, alleluja.

Ÿ. Et in sanctâ resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit. Alleluja.

Gloria Patri. Alleluja.

IN II. NOCTURNO

Ant.

Tuam Lanceam adoramus Domine, & tuam gloriosam passionem recolimus, alleluja.

Psalm. Cum invocarem.

Verba mea. Domine Dominus noster. *ut in 2. Noct. de Inventione S. Crucis.*

Ÿ. Verè languores nostros ipse tulit, alleluja.

Rz. Et dolores nostros ipse portavit, alleluja.

Sermo Innocentii Papæ Sexti.

In Decreto, de festo Lancee, et Clavorum Domini.

Lectio IV,

In Redemptoris nostri Domini Jesu

su

fu Christi sacratissima passione, sic
 nos gloriari oportet, ut ipsius passio-
 nis cuncta mysteria dinumerantes &
 merita, singulis etiam ejus salutari-
 bus instrumentis gloriemur. Inter
 quæ illud celebriter memorandum
 est: quod ipse Salvator emisso in
 Cruce jam spiritu, sustinuit perfo-
 rari Lancea latus suum, ut inde san-
 guinis & aquæ profluentibus undis,
 formaretur unica & immaculata Vir-
 go sancta mater Ecclesia sponsa sua.
 O beatissima ipsius sacri lateris aper-
 tura, unde nobis tot & tanta divi-
 næ pietatis dona fluxerunt! O felix
 Lancea, quæ tot bona nobis effice-
 re, & ad tanti triumphi gloriam me-
 ruit superaddi!

R. Surge virgo Ecclesia, sponso
 redde munia; tui clavi grata impri-
 munt vestigia, per quæ ruit infer-
 nalis Sisara. * Nam clavum Jahel
 mal-

malleo fixit in ejus tempora, alleluja, alleluja.

Ÿ. Dulces clavi pungite corda nostra Nam.

LECTIO V.

Hæc latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni coelestis aperuit. Hæc vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit vitamque nobis reddidit, & salutem. Hæc innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras absterfit; & demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatæ nostræ tenebras sustulit, & nos ipsius divinæ pietatis fluviiis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem Cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, & molem ferre tanti ponderis meruerunt; sed & nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinæ
cha-

charitatis accepimus, ut manus nostræ à peccati solutæ nexibus, pedesque nostri à mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissimè recolendi.

Rz. Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus. * Allel. allel. alleluja.

Ÿ. Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus, Alleluja.

Lectio VI.

Quid enim vulnere & plagis huiusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, & in quibus assiduè se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur Lancea, & Clavi prædicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta sint à cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda & de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia tolemnia annis singulis officia celebrentur & fiant: dignum tamen & conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, &

P, Vernal,

E

præ-

præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur, & fiat: Nôsque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsis habere se gaudent, in eorum devotione, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

R. Jesus nostra spes suavis ab uberibus. * Alleluja, alleluja, alleluja.

ÿ. Pro nobis fofius Clavis in palmis atque pedibus. Alleluja.

Gloria Patri. Alleluja.

IN III. NOCTURNO.

Ant.

Tu Christe nostrum gaudium, de Lanceato latere, da oris mellicidium, ardenti corde fugere, Alleluja.

Psalmi. Cantate i. Dominus regnavit. Cantate ii. ut in tertio Nocturno. de Inventione S. Crucis.

ÿ. Omnis terra adoret te, & psallat tibi, Alleluja.

R. Psalmum dicat nomini tuo Domine, Alleluja.

Lectio

Leſtio Sancti Evangelii ſecundum Joannem.

Leſtio VII.

Cap. 19. f.

In illo tempore: Sciens Jeſus, quia omnia conſummata ſunt, ut conſummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Episcopii.

Tract. 120. in Joann.

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit ſanguis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista uſus eſt, ut non diceret: Latus ejus percuffit, aut vulneravit, aut quid aliud, ſed aperuit; ut illud quodammodo vitæ oſtium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intratur. Ille ſanguis qui fuſus eſt, in remiſſionem peccatorum fuſus eſt. Aqua illa ſalutaris temperat poculum, hæc & lavacrum præſtat & potum. Hoc prænunciabat, quod Noe in latere arcæ oſtium facere juſſus eſt,

est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

R. Vibrans miles lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriæ Dei: * In quo habitat plenitudo Divinitatis. Alleluja, alleluja.

Y. Ibi abscondita est fortitudo ejus: ante faciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, & appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum prævaricationis malum: & secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non com-
minuetis

minuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt.

R. Tuam Lanceam adoramus Domine, alleluja: tuam gloriosam recolimus passionem. * Alleluja, alleluja, alleluja.

Ÿ. Hasta Regem gloriæ cruentavit Christum. Alleluja.

Gloria Patri. Alleluja.

Lectio IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit; quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuetis ex eo: quod præceptum est eis, qui celebrare Pascha jussi sunt, ovis immolatione, in veteri lege, quæ Dominicæ passionis umbra præcesserat. Unde Pascha nostrum im-

molatus est Christus: de quo Isaias
 Propheta dixerat: Sicut ovis ad oc-
 cisionem ductus est. Item, quia sub-
 junxerat, dicens: Sed unus militum
 Lancea latus ejus aperuit; ad hoc
 pertinet alterum testimonium: Vi-
 debunt, in quem transfixerunt. Ubi
 promissus est Christus, in ea, qua
 crucifixus est, carne venturus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

& per Horas, Ant.

Hasta Regem gloriæ Christum
 cruentavit, dum crucis in ar-
 bore Dominus regnavit, Alleluja.

Psalm. Dominus regnavit. *cum*
reliquis de Dom.

Ant. Hanc tremendam Lanceam
 omnes adoremus, & in ejus laudi-
 bus semper jubilemus, Alleluja.

Antiphon. Unus militum Lanceâ
 latus ejus aperuit & continuò exivit
 sanguis & aqua, Alleluja.

Antiph.

Antiph. Fui mortuus, & ecce sum
vivens in sæcula sæculorum, Alleluja.

Antiph. Sempiterna gaudia Christus
tunc donavit, cùm Clavis & Lan-
ceâ mortem superavit, Alleluja.

Capitulum. Sap. 5. d.

Sumet Dominus scutum inexpu-
gnabile æquitatem: acuet autem
duram iram in Lanceam, & pugna-
bit cum illo orbis terrarum contra
insensatos.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hastâ clavisque moriens
Complevit ad quod venerat.

O gloriosa Lancea!
Timor tremorque dæmonum;
Regna pandis siderea,
Per sanctæ necis meritum.

De Clavorum stigmatibus
Emanat mundi pretium,
Ecunctis aromatibus

Spirans odorem coelicum.

In corde Christi mergitur
Mucro leone sævior:
De forti fons exoritur,
Cibusque melle dulcior.

In natum Pater phialam
Effudit iracundiæ,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suæ det gloriæ.

O Christe, nostrum gaudium,
De vulnerato latere
Da lac, & vinum depluam
Ardente corde sugere.

Precamur, Auctor omnium:
Tu nostra sis refectio:
Tuorum perque meritum
Armorum sis protectio. Amen.

Ÿ. Per sanctam Lanceam de ini-
micis nostris, Alleluja.

R. Libera nos Deus noster, Allel.

Ad Benedictus, Antiphona.

O felix & omni laude digna Lan-
cea Salvatoris, quæ pertransiens la-

tus ejus, chirographum peccati affixit patibulo Crucis, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui in assumptæ carnis infirmitate clavis affigi, & Lanceâ vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorundem Clavorum & Lanceæ solemniam veneramus in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, Antiphona.

Hasta Regem gloriæ.

Psalm. Deus in nomine tuo. *cum reliquis de Psalterio. Capitulum.* Regi sæculorum.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, * Alleluja, alleluja. Christe Fili Dei.

Ÿ. Qui vulneratus es pro nobis.

R. Alleluja, alleluja.

Ÿ. Gloria Patri. *R.* Christe.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio bre-

brevis. Ego sum primus. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona.

Hanc tremendam Lanceam. *Capitul.* Sumet Dominus.

R. Br. Apprehende arma, & scutum, * Allel. allel. Apprehende.

Ÿ. Et exurge in adiutorium mihi. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Apprehende arma.

Ÿ. Foderunt manus meas & pedes meos, alleluja.

R. Dinumeraverunt omnia ossa mea, alleluja.

Ad Sextam, Antiphona.

Unus militum.

Capitulum.

Apoc. i.

Gratia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est, & à Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo. *R.*

Rz. Br. Foderunt manus meas, & pedes meos, * All. allel. Foderunt.

ŷ. Dinumeraverunt omnia ossa mea, Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Foderunt.

ŷ. Quem tu percussisti, persecuti sunt, alleluja. Rz. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, all.

Ad Nonam, Antiphona.

Sempiterna gaudia.

Capitulum.

Apoc. i. d.

Ego sum primus & novissimus, & vivus, & fui mortuus: & ecce sum vivens in sæcula sæculorum.

Rz. Br. Quem tu percussisti, persecuti sunt, * Allel. allel. Quem tu,

ŷ. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, Allel. alleluja.

Gloria Patri. Quem tu percussisti.

ŷ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, alleluja.

Rz. Attritus est propter scelera nostra, alleluja.

In ii. Vesperis omnia ut in primis, & loco ultimi, Psalm. Credidi.

Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos & Lanceam dat Ecclesiæ de inimicis victoriam, & in coelo vitam & coronam perpetuam, alleluja.

OFFICIUM PATROCINII
SANCTI JOSEPHI,
SPONSI B. M. V.
CONFESSORIS DUPLEX.

Dominica tertia post Pascha.

NB. Tempore Paschali attendatur ad ritum Paschalem.

AD VESPERAS *Antiphona,*

Jacob autem. *Cum reliquis de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus. Cum reliq. de Dominica & loco ultimi Psalm.

Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum Gen. 49.

Benedictiones Patris tui confortatæ sunt benedictionibus Patrum ejus, donec veniret desiderium collium

lium

lium æternorum: Fiant in capite
Joseph, & in vertice Nazaræi inter
fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, celebrent agmina
Cœlitum:

Te cuncti resonent Christiadam
Chori

Qui clarus meritis, junctus es inclytæ.

Casto fœdere Virgini

Almo cùm tumidam germine con-
jugem

Admirans, dubio tangeris anxius,

Afflatu superi Flaminis Angelus

Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis, ad
exteras

Ægypti profugum tu sequeris plagas;

Amissum Solymis quæris, & invenis,

Miscens gaudia fletibus.

Post mortem reliquos mors pia con-
secrat,

Palmanque emeritos gloria suscipit:

Tu

Tu vivens, Superis par, frueris Deo,
Mira Sorte beatior.

Nobis, summa Trias, parce precantibus,

Da Joseph meritis sidera scandere:
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

ŷ. Constituit eum Dominum domus suæ.

ꝝ. Et principem omnis possessionis suæ.

Ad Magnificat, Antiph. Cùm esset desponsata Mater JESU Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es: præsta quæsumus; ut quem Protectorem veneramus in terris, Intercessorem habere mereamur in cœlis. Qui vivis, & regnas, &c.

Et

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Matutinum, Invitator.

Laudemus Deum nostrum * In ve-
neratione Beati Joseph Protectoris
nostri.

Psalms. Venite exultemus.

*Hymnus. Te Joseph celebrent, si-
cut in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO. *Ant.*

Ascendit Joseph à Galilæa de Ci-
vitate Nazareth in Judæam in civi-
tatem David, quæ vocatur Bethle-
hem, ut profiteretur cum Maria.

*Psalms. Beatus vir Cum reliquis de
communi Conf. non Pontificis.*

*Antiph. Venerunt pastores festi-
nantes: & invenerunt Mariam & Jo-
seph, & infantem positum in præsepio*

*Antiph. Angelus Domini appa-
ruit in somnis Joseph dicens: surge
& accipe puerum & matrem ejus, &
fuge in Ægyptum, & esto ibi, us-
que dum dicam tibi.*

†. Con-

Ÿ. Confitebor nomini tuo.

R. Quoniam adjutor, & Protector factus es mihi.

De Libro Genesis.

Lectio 1.

Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaëliitarum; à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitavitque in domo domini sui, qui optimè noverat, Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, & universa, quæ ei tradita fuerant; benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph & multiplicavit tam in ædibus, quàm
in

in agris cunctam ejus substantiam,
nec quidquam aliud noverat, nisi
panem, quo vescebatur. Erat au-
tem Joseph pulchra facie, & deco-
rus aspectu.

℞. Clamavit populus ad Regem,
alimēta petens. * Quibus ille re-
spondit: Ite ad Joseph. †. Salus no-
stra in manu tua est, respice nos tan-
tūm, & læti serviemus Regi. Qui-
bus ille.

Lectio II.

Cap. 41.

Placuit Pharaoni consilium, & cun-
ctis ministris ejus; locutusque
est ad eos: Num invenire poterimus
talem virum, qui Spiritu Dei plenus
sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osten-
dit tibi Deus omnia, quæ locutus es,
numquid sapientiozem, & consimi-
lem tui invenire poterō? tu eris su-
per Domum meam, & ad tui oris
imperium cunctus populus obediet:
uno tantūm regni solio te præcedam.

P. Vernal,

F

Di.

Dixitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus: vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & Præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

R. Fecit me Deus quasi Patrem Regis & Dominum universæ domûs ejus. *Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos.

ÿ. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. Exaltavit me.

Lectio III.

Cap 41.

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

Ver-

Vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Ægyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Asceneth filiam Putipharis Sacerdotis He-liopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) & circumivit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, & in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est: tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, & copia mensuram excederet.

R. Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & superstitem te relinquo, non sum fraudatus aspectu tuo: *Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum.

ŷ. Qui pascit me ab adolenscencia mea, benedicat pueris istis, & invocetur super eos nomen meum. Insuper. Gloria Patri. Insuper.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Consurgens Joseph accepit puerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis.

Psalms. Cum invocarem. *cum reliq. de com. Conf. non Pont.*

Antiph. Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in somnis Josephi dicens: surge & accipe puerum & matrem ejus, & vade in terram Israel; defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri.

Ant. Accepit Joseph puerum, & matrem ejus, & venit in terram Israël.

ŷ. Respice de cælo, & vide, & visita vineam istam. R. Et perfice eam.

Sermo S. Bernardini Senensis.
Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio

Lectio IV,

Omnium singularium gratiarum, alicui rationabili creaturæ communicatarum, generalis regula est; quod quodocumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quæ illi personæ sic electæ & ejus officio necessaria sunt, atque illam copiosè decorant. Quod maximè verificatum est in Sancto Joseph, putativo Patre Domini nostri Jesu Christi, & vero Sponso Reginae mundi, & Dominae Angelorum, qui ab æterno Patre electus est fidelis nutritus, atque custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, & sponsæ suæ; quod officium fidelissimè profecutus est. Cui propterea Dominus ait: serve bone, & fidelis, intra in gaudium Domini tui.

R. Dedisti mihi protectionem sa-

lutis tuæ, & dextera tua suscepit me:
 *Protectoꝛ meus, & cornu salutis
 meæ, & susceptoꝛ meus. *ŷ.* Ego
 protectoꝛ tuus sum & merces tua
 magna nimis. Protectoꝛ.

Lectio V.

Si compares eum ad totam Eccle-
 siam Christi, nonne iste est ho-
 mo electus & specialis, per quem
 & sub quo Christus est ordinatè, &
 honestè introductus in mundum? si
 ergo Virgini Matri tota Ecclesia san-
 cta debitor est, quia per eam Chri-
 stum suscipere digna facta est, sic
 profectò post eam huic debet gratiam,
 & reverentiam singularem. Ipse enim
 est clavis veteris testamenti, in qua
 Patriarchalis, & Prophetalis digni-
 tas promissum consequitur fructum.
 Porro hic est solus, qui corporaliter
 possedit, quod eis divina dignatio
 repromisit; meritò igitur figuratur
 per illum Patriarcham Joseph, qui
 populis

populis frumenta servavit; sed & hic illum præcellit, quia non solum Ægyptiis panem corporalis vitæ, sed omnibus electis panem de cælo, qui cælestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

℞. Statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis ejus morabitur: protegetur sub tegmine illius à fervore. * Et in gloria ejus requiescet. †. Sperate in eo omnis congregatio Populi; effundite coram illo corda vestra. Et in Glor.

Lectio VI.

Profectò dubitandum non est, quòd Christus familiaritatem, reverentiam, atquè sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tanquam filius Patri suo; in cælis utique non negavit, quin potiùs complevit, & consummavit. Unde non immeritò in verbo proposito à Domino subinfer-

tur: intra in gaudium Domini tui. Undè, licèt Gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: intra in gaudium; ut mysticè innuatur, quod gaudium illud non solùm in eo fit intrà, sed undiquè illum circumdans, & absorbens, & ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri, beate Joseph, & tuæ orationis suffragio apud tuum putativum filium intercede: sed & beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit & regnat per infinita sæcula sæculorum. Amen.

℞. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

℣. In te cantatio mea semper,
quo-

quoniam tu adjutor fortis: Si exurgat. Gloria Patri. Si exurgat.

IN III. NOCTURNO

Ant.

Audiens Joseph, quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode Patre suo, timuit illo ire.

Psalm. Domine quis habitabit. *cum reliq. de com. Conf. non Pont.*

Antiph. Admonitus in somnis Joseph secessit in partes Galilææ, & veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth.

Ant. Erat Pater Jesu, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

Ÿ. Invocavi Dominum Patrem Domini mei.

R̄. Ut non derelinquat me in die tribulationis.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 4.

In illo tempore: factum est autem, cum baptizaretur omnis populus,

&

& Jesu baptizato & orante apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consens. Evangel. cap. 1. et 2.

Manifestum est illud, quod ait: Ut putabatur filius Joseph; propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios Progenitores Matthæus enumerat, descendens à David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens à Joseph usque ad David: facile est, ut advertant duos Patres habere potuisse Joseph, unum à quo genitus, alterum à quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas Patrem Joseph, non à quo genitus, sed à quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus
pro-

progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

R. Joseph fili David, noli timere, accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem filium. * Et vocabis nomen ejus Jesum.

† Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Et vocabis.

Leetio VIII.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, & Matthæo scilicet & Luca, ut unus eorum ejus Patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph; quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quàm eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narravit? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ità in hoc verbo, quod est genuit, perseverans,
donec

donec in ultimo diceret: Jacob autem genuit Joseph, satis expressit ad eum patrem se perduxisse originem generantium, à quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam, si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quàm ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurdè quisque dicitur non carne, sed Charitate genuisse quem filium sibi adoptaverit. At verò etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

℞. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum:
* Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

Ÿ.

Ÿ. Ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria Patri. Et esto.

Nona Lect. dicitur de Homil. Dominic.

AD LAUDES,

& per Horas, Ant.

Jacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est JĒsus, qui vocatur Christus.

Psalms. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph.

Antiph. Ascendit autem Ioseph à Galilæa de civitate Nazareth in Iudæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem.

Antiph. Et venerunt festinantes, & invenerunt Mariam & Ioseph, & Infantem positum in præsepio.

An.

Antiph. Et ipse Iesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph.

Capitulum. Benedictiones Patris. *ut supra in 1. Vesp.*

Hymnus.

Cœlitum Ioseph decus, atque nostræ

Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus benignus
Suscipe laudes.

Te Sator rerum statuit pudicæ,
Virginis Sponsum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,

Aspicias gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremunt inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther,

Se

Se tibi subdit.
 Laus sit excelsæ Triadi perennis,
 Quæ tibi præbens superos honores,
 Det tuis nobis meritis beatæ.

Gaudia vitæ. Amen.

ψ. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ.

℞. Et dextera sua suscepit me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.

Oratio. Deus, qui ineffabili. *ut supra in 1. Vesp, & fit comm. Dominicæ.*

Ad Tertiam, Antiphona,

Missus est.

Capitulum. Benedictiones Patris. *ut in 1. Vesp.*

℞. br. Constituit eum * Dominum Domûs suæ. Constituit. ψ. Et principem omnis possessionis suæ. Dominum. Gloria Patri. Constituit ψ. Confitebor nomini tuo. ℞. Quoniam adiutor & Protector factus es mihi.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.

Ascendit autem.

Capitulum Genes 49

Deus patris tui erit adiutor tuus & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cœli desuper.

R. br. Confitebor * Nomini tuo: Confitebor.
ψ. Quoniam adiutor & protector factus es mihi.
 Nomini, Gloria Patri, Confitebor. *ψ.* Justus
 germinabit sicut lilium, *R.* Et florebit in æternum
 ante Dominum.

Ad Nonam, Antiphona.

Et ipse Iesus.

Capitulum Genes. 49.

Filius accrescens Ioseph, filius accrescens, & decorus aspectu: filiæ discurrerunt super murum.

R. br. Justus germinabit * Sicut lilium. Justus
 germinabit, *ψ.* Et florebit in æternum ante Domi-
 num. Sicut: Gloria Patri, Justus, *ψ.* Plantatus
 in domo Domini. *R.* In atris domûs Dei nostri,

In 2. Vesp. omnia ut in primis, except. seq.

ψ. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi,

R. Et fructus ejus dulcis gutturi meo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

Oratio ut in 1. Vesp. & fit commemor. Dominica.

Die

Die XXVIII. Aprilis.

TRANSLATIO S. LIBORII

EPISCOPI CONFESSORIS,

Duplex

*Omnia de communi Conf. Pont. præ-
ter sequentia.*

In Hymn. mutatur 3. versus

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salu-
tis Beatum Liborium ministrum
tribuisti, præsta quæsumus: ut,
quem Doctorem vitæ habuimus in
terris, intercessorem habere merea-
mur in coelis. Per Dominum, &c.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Postquam Carolus Magnus Impe-
rator Saxones ferro & armis sæ-
piùs domitos, Christi fidem suscipe-
re docuisset: Hathumarum illi genti
præficiendum Episcopum curavit.
Cui successit Baduradus. Is se to-
tum amplificandæ & provehendæ Ec-

P. Vernal,

cius

clesiæ sibi commissæ tradens, sæpè à Deo petebat, ut alicujus sancti corpus habere posset: cujus miraculis populus in fide confirmaretur, & ad ejus patrocinium conflueret. Post indictum jejunium, supplicationesque publicas, divinâ revelatione monetur, ut Cenomanum Galliæ urbem mitteret; quo acceptis ab Imperatore Ludovico Caroli filio litteris missi legati anno Incarnationis Dominicæ octingentesimo trigesimo sexto feliciter pervenerunt.

Rz. Inveni David.

Lectio V.

Erat tunc temporis Cenomanensis Episcopus Aldricus, qui lectis Imperatoris litteris, & auditâ legatione, justam petitionem ratus, eorum supplicationibus annuit. Convocato Clero cum legatis procedit ad Ecclesiam; quam in honorem Apostolorum construxisse dicitur

beatus

beatus Julianus, in quâ multorum
Sanctorum corpora quiescebant. Ex
quibus sancti Liborii olim ejus civi-
tatis Episcopi corpus eligitur. Quod
cum extraheretur, inæstimabilis odo-
ris suavitas ubique diffunditur: hinc-
que multis miraculis Deus sancti sui
merita declaravit. Nam & mulier
ab annis plurimis cæca, ejus inter-
ventu lumen recepit: Ac in Eccle-
siam majorem illato corpore, qui-
dam utroque pede claudus, inte-
gram sanitatem consecutus est.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Variis, quâ defertur corpus, co-
ruscavit miraculis. Nam &
Carnuti ab Episcopo & Clero rece-
ptum, puellam, quæ à nativitate
membris ferè omnibus curva, &
velut in globum contorta erat, sa-
nitati restituit. Et Parisiis, dum ab
Episcopo Erkanrado Missarum so-

G 2

lemnis

lemnia celebrarentur, muta à nativitate & surda ad corporis sancti Liborii præsentiam curatur. Tandemque ad locum destinatum pervenitur, ac in Paderbornensi Ecclesiâ sanctum corpus honorificè reponitur. Eodemque ipso die puer quidam à die nativitatis suæ surdus & mutus auditum recepit, & loquendi facultatem. Multis aliis claruit miraculis sanctus Liborius, quem nunc Ecclesia Paderbornensis tamquam Patronum veneratur.

Rx. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium. Homo peregrè: de communi Conf. Pont.

Missæ: Statuit. *Orat.* Deus, qui populo. *ut supra.*

Die

Die XXVIII, Maji.

ADVENTUS RELIQUIARUM
S. LIBORII EP. CONFESS.

Duplex.

Omnia de communi Confessoris Pontificis præter propria in Hymn. Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Liborium ministrum tribuisti, præsta quæsumus: ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Lectioes i. Nocturni, de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Legati Baduradi Episcopi Cenomano ad Ecclesiam suam reversuri; ingressi Saxoniam, præ nimiam sibi turbam obviante, vix gradum movere poterant: totis tamen nisibus iter accelerantes tandem die tertio, quinto Kalendarum Juniarum, quâ

G 3

tunc

tunc sacrâ Pentecostes solemnitas agebatur, ad desideratam diu Paderbornensem Ecclesiam pervenerunt. A quâ cum adhuc tribus miliaribus distarent, ob immensam multitudinem, quæ sequi non poterat, in medio campo Missarum celebraverunt solemnia. Verum antequam ea finirentur in eodem loco quinque pariter homines à variis debilitatibus liberati causam immensæ admirationis & lætitiæ, tantam Dei virtutem videnti populo, præbuerunt. Insuper eâdem horâ in ipsâ Ecclesiâ Paderbornensi puer quidam, de eâdem Parochiâ oriundus, qui à die nativitatis suæ surdus erat & mutus, ibidem auditum pariter percipere meruit & loquelam. Agebat hoc nimirum divina potestas & dispensatio, ut in die adventûs ipsius tot signa coruscantia indicio essent

cun-

eumdem locum ad hoc fuisse coelitus electum, ut tanti Confessoris corpore illustraretur.

R. Inveni David.

Lectio V.

Quod cum innumeris undique stipatum turbis Urbi appropinquare coepisset, Clerus omnis cum universis Ecclesiastici cultus ornamentis processit ei obviam sequente populo, qui vel de longinquo venerat, vel qui ex eodem Oppido & vicinis locis illuc ad audienda Missarum solemnia in tantâ festivitate fuerat congregatus. Cumque sibi non parvo ab Oppido intervallo uterque populus sequentium videlicet venerabile corpus, atque excipientium obviasset, hi qui occurrerunt, ter solo prostrati summâ illud cum veneratione susceperunt. Cumque Clerus in Hymnis & Confessionibus Deum benediceret, & spiritualium

carminum melodiam sanctorum laudi concineret congruam, populus verò Kyrie eleyton ingeminaret, cum ineffabili jubilo erectis ad Deum mentibus singulorum nihil ejus laude dulcius videbatur; ita ut in hujus vitæ exilio similitudinem quandam beatitudinis, quæ in Patriâ speratur, prægustasse viderentur.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Tali quoque magno honore sacratissimum corpus in Ecclesiâ Paderbornensi delatum; & in illo, quo hætenus requiescit, collocatum est loco, ubi magnis postmodum miraculis effulsit, variaque sanitatum dona præstitit, sunt autem tam magna & sacratissima pignora in dictâ Ecclesiâ præcipuè, non immeritò dignis laudibus & honoribus extollenda. Nam in ejus Translatione bonæ memoriæ Aldricus, Cenoma-

nomanicæ urbis Antistes ad se vocatis nuntiis sive missis, tunc Paderbornensis Episcopi Baduradi, pretiosissima pignora coram omni Clero & populo commendavit, sub obtestatione gravissimâ: ut cum digno semper honore tractarent; nec eis unquam omnis reverentia cultûs Ecclesiastici à quolibet Episcopo Paderbornensi & Clero suo quolibet tempore subtraheretur. Dehinc per eundem Aldricum inter utriusque Ecclesiæ, Cenomanicæ videlicet & præfatæ Paderbornensis, congregationes firmata est fraternitas perpetuæ charitatis.

Ry. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Homo peregrè. de com. Conf. Pont.

Missæ. Statuit. Oratio: Deus, qui populo. ut suprâ.

OF.

OFFIC. HEBDOMADARIUM
IN HONOREM

S. LIBORII

Episcopi & Confessoris

à

Sanctissimo D. N. D.

CLEMENTE XII.

in Civitate et Diœcesi Paderbornensi

Extra

Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora,
& Vigilias, Die, festo novem lectionum non
impeditâ sub ritu semiduplici recitari concessum.

*Omnia dicuntur de communi Con-
fessoris Pontificis præter ea, quæ se-
quuntur.*

*In Hymno: Iste Confessor. mut.
3tius versus.*

*Ad Magnificat in primis vesperis
Antiphona: Sancte Libori Confessor
Christi miseris tuis subveni servis,
& iram, quam meremur, precatu
tuo averte, ne de gregis tui damno
inimicus exultet.*

Ora-

Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione sancti Nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti Liborii Confessoris tui atque Pontificis recolit commemorationem, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur adversitate liberari. Per Dominum &c.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

In 2. et 3. Noct. Lect. ordine inf. posito.

Ad Benedictus Antiphona: O quàm venerandus es Libori Confessor Christi, qui terrena contempsisti, & Coeli januam exultans petisti, modò victor fulges in virtute coelesti; ideò te supplices exoramus, ut intercedas pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sancte Libori Confessor Domini pretiose, adesto nostris precibus pius, ac propitius.

Pro

Pro Mensibus Martio & Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysoctomi, in Cap. 15. Epist.
ad Rom. Serm. 29. circa finem.

Lectio IV.

Christum diligens, & gregem il-
lius utique diligit. Et Moysen-
tum primum super populum Judæ-
orum posuit, quando, quâ esset in
illum benevolentia, re ipsâ jam de-
claraverat. David quoque simili mo-
do regno inauguratus est, postea-
quam apparuerat, quàm amico es-
set in populum affectu. Ita quippe
juvenis adhuc, populi causâ doluit,
ac zelavit, ut & animam suam ex-
poneret, cùm videlicet barbarum
illum è medio tollebat. Quod verò
dicebat, quid dabitur ei, qui alie-
nigenam hunc interfecerit? non ideo
dicebat, quod mercedem exigeret,
sed quo sibi crederetur, & in pug-
nam cum illo committeretur! nam
cùm adeptâ jam victoriâ ad Regem
esset

effet ingressus, nihil de mercede meminuit.

R. Inveni David &c.

Lectio V.

Et Samuel quoque benignus erat, & amator populi: unde & dicebat: Absit autem hoc à me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita & Paulus, imò non ita, sed multò plus omnibus ardebat erga subditos. Unde & discipulos ita erga se animavit, ut diceret: Si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis, mihi que dedissetis. Et Christus optimi Pastoris regulam proferens dixit: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus. Sunt enim Sanctorum animæ vehementer mites, & hominum amantes, non solùm erga domesticos, sed alienos, ita ut hanc suam mansuetudinem etiam ad animantia bruta extendant. Propterea & Sapiens quispiam dixit:

Iustus

Justus miseretur animarum jumentorum suorum. Si jumentorum, multò magis hominum.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Verum quoniam pecorum mentionem feci, perpendamus & ovium pastores illos, qui in Cappadocum regione sunt, qualia & quanta pro pecorum suorum custodiâ patiantur. Illi sæpenumerò universum triduum nive obruti perdurant. Dicuntur autem, & qui in Lybiâ sunt, non minora mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitudinem, pessimarumque bestiarum plenam vagando circumeunt. Si tantum erga pecora diligentia impendunt pastores illi; quam quæso excusationem habebimus, quibus rationales animæ concreditæ sunt, quod profundum hunc somnum dormimus? An ignoras gregis hujus digni.

dignitatem? an illius gratiâ Dominus tuus innumera non fecit? an non postremò & sanguinem suum fudit? Tu verò requiem quæris? Et quid poterit pejus esse pastoribus istis? *R.* Iste est &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysoستي.

Ex Homil. 79. in Matth. circa medium.

Talenta hic pro eo quod unusquisque facere potest, accipimus, sive auctoritate protegere, sive pecuniis juvare, sive doctrinâ admonere, sive aliâ quapiam re proximis prodesse queas. Nemo secum dicat, cum unum talentum habeam, nihil possum efficere: potes profecto

Etò ex eâ unâ re solâ comprobari.
Non es pauperior illâ viduâ, non es
Petro atque Joanne rusticior: qui
quamvis rudes simul atque illiterati
fuerunt, quoniam magno studio
communem utilitatem complexi fue-
rant, cœlorum principes facti sunt.

℞. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

Quippe nulla res Deo gratior est,
quàm ut universam vitam ad
commune commodum conferas.
Idcirco ratione atque oratione nos
Deus decoravit, mentem & inge-
nium concessit, manus, pedes, vi-
res corporis dedit, ut his omnibus
& nos ipsos & proximos tutemur.
Non enim ad agendas gratias so-
lummodò confert oratio, verùm
etiam ad docendum, & admonen-
dum perutilis est: quâ in re si eâ di-
ligenter utemur, Dominum; sin verò
in contrariis, diabolum imitabimur.

℞. Sint

Rz. Sint lumbi &c.

Lectio IX.

Nam & Petrus, quandoquidem Christum confitebatur, quasi ea dicens quæ Patris sunt, beatificabatur: quòd autem crucem horrebat atque repellebat, quasi ea quæ Diaboli sunt sapiens, acriter increpabatur. Si ergo ignoratione crucem recusando reprehensus est, quam nos sponte peccantes veniam impetrabimus? Ea ergo loquamur, quæ Christi verba esse confestim cognoscuntur.

Pro Mensibus Majo, & Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysofomi.

unde supra.

Lectio IV.

Et homines quidem, qui populis præfunt, si quando de rebus fortuitis consultaturi sunt, diebus non contenti, noctes etiam vigilando adhibent: nos verò, qui pro ipso cælo certamen habemus, ipso quoque die dormimus. Quis, quæso, ab eo nos supplicio eripiet, quod istis debetur? Si enim corpus trucidandum exponere, si innumeras mortes ferre oportebat, nunquid ad hoc munus, tanquam ad nundinas currendum erat? Hæc autem non solùm pastores, sed & oves audiant, ut alacriores faciant pastores, aliud quidem nihil, verùm omnem obedientiam, animùmque cui persuaderi queat, exhibentes.

Re.

Rz. Inveni David.

Lectio V.

Ita Paulus præcepit dicens, obedite ducibus vestris, & subditi estote: nam ipsi vigilant; pro animabus vestris, tanquam rationem daturi. Quando verò dicit, Nam ipsi vigilant; innumeros labores, curas & pericula complectitur. Bonus enim Pastor, & talis qualem Christus vult, innumeris comparatur martyribus. Propter Christum quippe martyr semel quidem est mortuus, hic verò millies propter gregem, si quidem talis sit pastor, qualem esse oportet: talis enim pastor singulis diebus mori potest. Propterea & vos, cognito isto labore, & precibus, & diligentia, & animi alacritate & dilectione nos juvate, ut & nos vestra, & vos vicissim nostra gloriatio sitis.

H 2

Rz.

Rz. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Nam ideo Christus istud Apосто-
lorum Summati, & plus ipsi
quàm reliqui diligenti, commen-
dans, & injungens, primùm roga-
bat an ab ipso diligeretur: ut discas,
quòd istud sit ante omnia reliqua
dilectionis in Christum positum si-
gnum: Strenuo siquidem animo hic
opus est. Hæc verò mihi de opti-
mis pastoribus dicuntur, non de
me ipso, & mei similibus: sed si
quis talis sit, qualis erat Paulus,
qualis Petrus, qualis N. Istos itaque
imitemur & superiores, & subditi:
licet enim & subdito pro parte pa-
storem agere, nempe domûs suæ,
amicorum, domesticorum, uxoris,
liberorum.

Rz. Iste est, qui ante Deum.

IN

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII, Cap. 25.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis parabolam hanc: Ho-
mo peregrè proficiscens, vocavit
servos suos, & tradidit illis bona sua.
Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4, in Matth. Cap. 25.

Homo iste paterfamilias haud du-
bium quin Christus sit: qui ad
Patrem post resurrectionem victor
ascendens, vocatis Apostolis, doctri-
nam Evangelicam tradidit; non pro
largitate & parcitate alteri plus & al-
teri minus tribuens, sed pro acci-
pientium viribus: quomodo & A-
postolus eos, qui solidum cibum
capere non poterant, lacte potasse
se

se dicit. Denique & illum, qui de quinque talentis decem fecerat, & qui de duobus quatuor, simili recepit gaudio: non considerans lucri magnitudinem, sed studii voluntatem.

R. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

In quinque, & duobus, & uno talento, vel diversas gratias intelligamus, quæ unicuique traditæ sunt: vel in primo, omnes sensus examinatos; in secundo, intelligentiam & opera; in tertio rationem, quâ homines à bestiis separamur. Acceptis ille terrenis sensibus, cælestium sibi notitiam duplicavit, ex creaturis intelligens creatorem, ex corporalibus incorporalia, ex visibilibus invisibilia, ex brevibus æterna.

na.

na. Et iste pro viribus quidquid in lege didicerat, in Evangelio duplicavit: sive scientiam & opera præsens vitæ, futuræ beatitudinis typos intellexit.

Ry. Sint lumbi.

Leſtio IX.

Grande tempus est inter ascensionem Salvatoris, & secundum ejus adventum. Si autem Apostoli reddituri sunt rationem, & sub metu judicis surrecturi, quid eos oportet facere? Et notandum, quòd omnia quæ in præſenti habemus, licèt magna videantur & plurima, tamen comparatione futurorum, parva & pauca sunt. Intra, inquit, in gaudium Domini tui; & suscipe, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis

nis ascenderunt. Quid autem potest majus dari fideli seruo, quam esse cum Domino, & videre gaudium Domini sui?

